

رحمانز

اسکا لرا ایم فل، شعبہ پشتو، عبدالولی خان یونیورسٹی، مردان، خیبر پختونخواہ۔

ڈاکٹر سید ظفر اللہ بخشالی

اسسٹنٹ پروفیسر، شعبہ پشتو، عبدالولی خان یونیورسٹی، مردان، خیبر پختونخواہ۔

ڈاکٹر خلیل الرحمن

ایسوسی ایٹ پروفیسر، شعبہ عمرانیات، ہزارہ یونیورسٹی، مانسہرہ، خیبر پختونخواہ۔

د سیدہ حسینہ گل د ناول « ملکہ » د فیمینیزم پہ رټا کټنب جاج

Ruhma Naz

M.Phil. Scholar, Department of Pashto, Abdul Wali Khan University, Mardan, Khyber Pakhtunkhwa.

Dr. Syed Zafar Ullah Bakhshali

Assistant Professor, Department of Pashto, Abdul Wali Khan University, Mardan, Khyber Pakhtunkhwa.

Dr Khalil ur Rahman*

Associate Professor, Department of Sociology, Hazara University Mansehra, Khyber Pakhtunkhwa.

*Corresponding Author: khalilskt@gmail.com

An Analysis of Sayyeda Hasina Gul's Novel 'Malaka' Through A Feminist Lens

This research paper explores Sayyeda Haseena Gul's novel 'Malaka' through a feminist lens, highlighting the portrayal of struggles of Pashtun women in a patriarchal society, where their identities are

shaped by societal norms and expectations. It explores their emotions, and resistance against patriarchal norms, revealing the intricacies of social hierarchy and its impact on women lives. As one of the pioneering female voices in Pashto literature, Sayyeda Haseena Gul uses fiction as a powerful medium to challenge traditional gender roles and advocate for women's empowerment. The central character of the novel (Malaka) emerges as a symbol of resilience and autonomy, confronting societal pressures and questioning age-old customs that confine women. Themes such as emotional depth, self-identity, class struggle, cultural traditions and social critique are analyzed to understand the author's feminist standpoint. This research paper concludes that 'Malaka' is not just a narrative of a woman's life, but a literary manifesto for gender equality in a deeply traditional society.

Key Words: *Haseena Gul, Pashtun Women, Pashto Novel, Pashto Fiction, Pashto Literature, Gender Roles, Malaka, Feminism.*

سريزه

وئيلي شي چې شاعر او اديب د قام سترگي وي دوى د قام هره خوشحالي، غم، درد، تكليف هر څه ويني او محسوسوي او بيا يې نورو خلقو ته ښكاره كوي. هم په دغه شان باشعوره ليكوالو كښي يو نوم د قدرمني حسينه گل هم دى. سیده حسینہ گل په کال ۱۹۶۶ کښېد جون په دویمه نیټه د میا مظهر شاه کاکا خیل په کور، نوښار کښي پیدا شوه. او د خپل ښیرازه فکر او ادبي ماحول په برکت دورکووالي نه یې لیک لوست ابتدا پیل کړه - او تر دا وخت دمه یې دپښتو ادب جولى ته اتلس (۱۸) کتابونه بخښلي دي چې یولس پکښي د نظم او اووه (۷) پکښي د نثر دي-هم په دغه نثري اثارو کښي دوه ناولونه ملکه او وختونه هم شامل دي-

د ناول لنډه پیژندګلو

ملکه دسیده حسینہ گل هغه ناول دى چې په کال ۲۰۱۱ء کښي د مرکه پبليکیشنز مردان له خوا چاپ دى - په دې ناول کښي د پښتنو ښځو په مسائلو باندې زړه پورې بحث شوى دى- او د هغوي د ژوند مختلف اړخونه او ټولنیز فشارونه، یې د قلم لاندې راوستلي دي-

ناول « ملکہ » د فیمینیزم پہ ربا کنبی

فیمینیزم وایی چي مبرمنو ته دي د برابری پہ بنیاد هغه ټول حقونه میلاؤ شي کوم چي په دي نړی کنبی سرو ته حاصل دي، او د هغوي هر قسمه استحصال دي بند کړي شي۔ هم په دي حقله فاطمه حسن لیکي چي:

”آج دنیا بھر کے نسائی تحریک میں فعال خواتین فیمینزم کی تعریف یوں کرتی ہیں کہ اس بات

کو تسلیم کر لینا کہ سماج میں خواتین کے ساتھ امتیازی سلوک کیا جاتا ہے اور اس رویے

کو تبدیل کرنے کے لیے مثبت رویے کو فیمینزم کہا جاتا ہے“¹

دا هغه نظریه ده چي د اتلسمي صدی په اخره کنبی د یورپیانو له خوا راوړاندې کړي شوه - او بیا ورو ورو د یو تحریک په صورت په چپو چپو خور شو۔ په ورومبي سر (۱۹۲۰ء) کنبی مبرمنو ته د خپلي رایي د څرگندولو اجازه ورکړی شوه۔ په دویمه چپه (۱۹۶۰-۱۹۸۰) کنبی ورته د سرو سره سم د یو شان تعلیم او روزگار موقعو حق ورکول او دغه شان د صلاحیتونو د برابری په بنیاد او د یو شان کار کولو په اساس د هغوی په شان د تنخواه ورکولو حق اومنلي شو۔ په دریمه چپه (۱۹۹۰-۲۰۰۰) کنبی د رنگ، نسل، سماج او ژبي د اساس نه بي نیازه صرف د برابری په بنیاد هغه ټول حقونه ورکړي شي په کومو چي هغه خپل ژوند بڼه کولې شي۔ څلورمه چپه د یوېشتمې صدی په سر کنبی را اوچته شوه چي لا تر اوسه روانه ده۔ په دي کنبی په دي خبره زور ورکړي شو چي زنانه که د څه مجبوری په سوب د کوره بهر وي نو د دوی د حفاظت حق دي اومنلې شي۔ دغه شان په یو شان محنت دي دوی ته یو شان تنخوا یا معاوضه ورکول هم اومنلې شي۔ مطلب دا چي د وخت تېرېدو سره سره د مبرمنو آزادي اومنلي شوه - دغه شان هغي ته د روزگار، تعلیم، رایي، تحفظ او قیادت حق اومنلې شو۔ ولې که اوکتلي شي نو دغه ټول حقونه خو اسلام بنځي له د نن نه څوارلس سوه کاله اگاهو ورکړي دي، لکه د رایي د اظهار، د تعلیم، د روزگار، د پېشي د انتخاب او د وراثت حق، او د ټولو نه غټ په هر حیثیت د عزت لرلو حق دے۔ څنگه چي سمنه کنول لیکي :

”مغرب میں جوں جوں فیمینزم تحریک بڑھتا گیا اس کے ساتھ ساتھ فرسودہ روایات بھی ختم

ہوتی گئی۔ لوگ اس کو تمدن کی فطری ارتقا سمجھتے ہیں لیکن بنیادی وجہ اس کی یہی ہے کہ جس

روایت میں انسان (مرد، عورت) کو برابری کا حق نہیں وہ خود ہی ختم ہونے والا ہے۔ یہی

د دنیا هره ټولنه د ښه سماجي ژوند تیرېدو د پاره څه نه څه قاعدې او قوانین لري ولې په پښتنه ټولنه کېنې که یو پله نور ډېر خصوصیاتو دي لکه میلمه دوستي، ننگ، پټ ، مړانه او د مظلوم مرسته نو یو څو پکښې داسې هم دي چې د اسلام د اصولو سره متصادم راځي لکه د سوري رواج، لور خور ته په وراثت کېنې د حصه نه ورکولو رسم ، د ولور رسم او دغه شان نور چې په ټولنه کېنې د ټولو ژوند کونکیو ژوند یې په عمومي توګه او بیا د پښتنو مېرمنو ژوند یې په خصوصي توګه په عذاب کړي وي- دغه حالات چې یو عام کس ویني ګو ري نو هم تري متاثره کېږي خو شاعر یا ادیب (د قام سترګي) یې ډېر محسوسوي او غواری چې نور و خلقو ته هم یې څرګند کېږدی-

په دغه شاعرانو ادیبانو کښې یو طرف ته که نارینه لیکوالان شامل دي نو بل اړخ ته په دي سېمه زنانه لیکوالانو (الف جان خټکه، زیتون بانو، سلمه شاهین او روشن کلیم وغیره) هم خپل وس کړي دي چې دغه ناورتیا گانې په داسې رنگ ښکاره کړي شي چې اصلاح یې اوشي - دوي نه صرف په عمومي توگه د برابرۍ په بنیاد د هر انسان د ازادۍ خبره کړي ده بلکې په خصوصي توگه یې د پښتنو مېرمنو ستونزې ډېر په جرأت منډانه انداز بیان کړي، له پاره د دي چې په ټولنه کې هغوی ته خپل حقونه مېلاو شي او د هغوی نور استحصال دي بند کړي شي.

په دغه زمانه ليکوالانو کښې يو نوم د سيده حسينه گل هم دے. سيده حسينه گل په دويم جون ۱۹۶۶ ء کښې د نوښار تحصيل په زيارت کاکا صيب کلي کښې د کاجي خېلو په محلت کښې د ميا مظهر شاه کاکاخيل کره سترگي اوغړ ولي ابتدائي تعليم يې هم د خپل کلي کاکا صيب نه حاصل کړواو د اغلي کلثوم زېب خبره چي :

"له سبق يي وئيلو چي ادبي ليک لوست ته يي ملا وترله"³

او دغه شان نن يې د شعر او نثر په مجموعي توگه اتلس (۱۸) کتابونه چاپ دي او گڼ شمير ناچاپ اثار هم لري.

اغلي په خپل ليک کښي يوه حساسه او باشعوره ليکواله په نظر راځي چي د ژوند ښه او بد دواړه اړخونه ويني، محسوسوي او بيا د قلم په وسيله يي د اظهار تر څنگ اودروي-او د هر هغه مجبوره، کمزوري او بي وزله انسان (خواه که

هغه ښځه وي او که سره) چې خپل درد په خپله نه شي بیانولی، دا یې ژبه او اواز ثابت شي-

دا اغلي غواړي چې په پښتنه ټولنه کېنې هم د مذهب او قانون په بنیاد هر بنیاد (په خصوصي توګه ښځو) ته دې خپل حق میلاو شي-کوم چې اسلام ورکړي دي، هم په دغه تناظرچې مونږ د اغلي لیکلي ناول ملکه (۲۰۱۱ء) گورو نو په دې ننتېجه رسو چې اغلي لېکوالی تر خپله وسه ښه کوشش کړي دی چې د ښځو کی د پاره اواز اوچت کړي- او د دغه مقصد حاصلولو د پاره یې د ناول (صنف) انتخاب کړی دی - ځکه چې:

"په ناول کېنې لیکواله ازاده وي چې هر څومره لیکل غواړي او هر څنګه یې غواړي نو کولی شي چې اولیکي او د خپل خیال او فکر څرګندونه اوکړي،خپل فن لوستونکیو ته وربنکاره کړي او د خپل صنف او ټولنې سره خپل فکر او ارزوني شریکي کړي ځکه چې هم دا لیکوالی د ټولنې لار ښودونکي،د دوی غلطۍ په ګوته کونکي او سمونکي وي"⁴

ملکه د موضوع په لحاظ د پښتنو ښځو په مسلو لیکلي شوي ناول دے- لکه چې ښاغلی رشید احمد لیکي:

"سیده حسینه گل په دې ناول کېنې انساني المیې او مجبوری د معاشري دورنګی او منافقت ښودلي او غندنه یې کړي"⁵

په ناول ملکه کېنې اغلي حسینه گل دا هڅه هم کړي ده چې دپښتنې ټولنې سره هندو معاشره موازنه هم کړي او بیا د دغه موازني په بنیاد اغلي یوه هندوه جینی (کرنو) خو په خپل ژوند کېنې ازاده او د خپلې رایې مالکه ښایي ولې د پښتنې ټولنې ډېرې ښځې (کردارونه) لکه د جلال د مور نه راواخله تر جمېلې،بر ښنا،رنا،خدیجې پوري او بیا د برېښنا د مور نه راواخله د شهنشاه د ښځې شیرینې پوري او په تېره تېره ملکه هره ښځه د معاشري د ستم لاندې ډېرې د بې بسی په حالت ښودلي شوي ده- د ثبوت په طور د ناول نه یو څو اقتباسونه رانقل کولی شي چې د فیمینیزم په حقله د اغلي ژورفکراو تېره نظر تري ښکاره کړي شي - لکه

د دلاور د معشوقې کرنو (هندوي جینی) پحقله:

"خو کرنو خپل پلار ته دا خبره سکوته کړې وه چې...دلاور به زما سره اوسي...د کرنو . پلار د پاره د نیازبینې لور د خلی دا خبره ډېره د فکر مندئ وه"⁶

دي نه دا خبره واضحه ڪيڙي ڇي په هغه دور (د هند دويش په اوان) هندو معاشره ڪنبي ٻنڪه هغه شان بي بسه نه وه ڇنگه ڇي په پښتنه ٽولنه ڪنبي ده - دغه شان په پښتنه ٽولنه ڪنبي د سري بالا دستي او د ٻنځو بي بسي داسي ٻنڪاره ڪوي:

"د هغه عمر اوس د د خواني په باغ ورگڏ شوي وه - په ٻنڪر به بي هر وخت ٽوپي ڪره اڀنودي وه... د خان سره به بي شپيلي وهل او د خبري ڪولو خو ورسره نه د مور مجال وه نه د پلار... بس د خپلي مرضي خاوند وه، ڪه به بي ٻنه ڪول ڪه بد... د ڇا ورسره ڪار نه وه .. د هغه به هم د پيسو اڃيسٽو غرض وه.. په هغه ورځ به پلار سره نزدي نزدي ڪڍو - پلار به بي پوهه شو ڇي پيسي غواري... او ڪه ڪله به بي ورته انڪار اوڪره نو بيا خو به بي د برپتو نه ويني ڇڻڊي - د ڪور لوڻي لڙگي به ٽول مات شوي وو - اوس خو بي... خواره جميله هم د ژوند ملڪري وه - ترور او وربره به دواڙه په ڙا وي" ⁷

د جلال د مور په حقله :

"او داسي ڇي د ڪونٽون لس ڪاله بي په خپلي خواني غني رابنڪلي نو ايله بي د مشر خوي جلال شونڊه په شنه ڪڍو شوه- هغي هم د خپلي خواني رنگونه د دي لسو ڪالو د زره چاودون په سفر ڪنبي د غم او اندېڻنو په دي دورو ڪنبي خر ڪري وو - په مخ بي د وخت او حالاتو ڪرڻي د ورايه ٻنڪاريدي -" ⁸

ڇي ڪله د جميلي لور اوشي. نو په دغه جرم (حالانڪي نر يا ماده زيڙول د ٻنځي په اختيار ڪنبي نه وي) د هغوي حالت داسي ٻنڪاري ڪوي :

"په جميلي ڊپر ڪراو تڙ شو وه - خوابي بي زر خپله نمسي دلاور ته بوٽله... وگوره! خومره ٻنڪلي ده... او دلاور داسي غلي ولا ر وه لکه يو دڙوال، لکه د يو بت" ⁹

يا دا اقتباس

"په لڙه موده ڪنبي د جميلي پرله پسي څلور لونه وشوي - هر ڄل به د نوي لور په راوڙو د جميلي خوارې ورځ بده وه - خوابي خو ئي د دويمي نمسي د غمه په هغه

ورخو کڻي ساه ورکړه - اوس جمليه د وخت ډېرو
ازمېنتونو ته يواځي سر پاتي وه - د هغي د خپلي لونیو
سره ډېره مينه وه خو چې دلاور به د هغي په وړاندې بيا
بيا د زوي ارمان کولو نو هغي ته دا ماشوماني د ژوند
کولو يو پېغور محسوس شوې --- ستا شکل د زوي د
راوړلو نه دے چې کښېني نو لور --- چې کښېني نو
لور¹⁰

"رڼا خپله وره خور په ترڅ کړه او جملې چې د وزن د
زياتي، ستوماني او بي خوبۍ د لاسه ئې ساه گډه وډه کېده -
بيا بيا ئې په اسمان د نمر راختونکي څيري ته کتل چې په
نظر ئې نه شوه - د جملې شونډې هم سمې کلکې او وچې
وي او دا ځل ئې سترگې سمې کوغالو ته پرېوتې وې - يو
قدم اخستل ورته هم ډېر گران وو د جلال دوي کور دوي نه
په لږه فاصله کښې و- هغي خپلو ماشومانو ته په ورو اواز
ووي شابئي مخکښې ځئ تاسو که راسره ئې نو خلق مي
پېژني - خو په توره خره کښې وړې ماشوماني يوازې تلو ته
نه تيارېدې¹¹

لکه څنگه چې دجملې په اختيار کښې نه وه چې هغه دې زوي اوزېروي ولي بيا
هم هغه د زوي د نه راوړو سزاگاني زغمي دغه شان ماشومه رڼا هم په نفسياتي
توگه د دغه جرم اثراتو سره مخ ده او د پلار د بي مهرۍ روييه زغمي:
" چې کله به هغه دلاور ته په مينه ور نژدې شوه نو دلاور
به اوچت پاڅېدو او د جملې په سترگو کښې به غټې غټې
اوبښکې راغلي - - دا ماشوماني چې په شته پلار کښې بي
پلاره وې - دې احساس به د جملې ويني وچولي -"¹²
د دغه نا کړي جرم اثراتو سره مخ جمليه او د هغي لورياني د ژوند د بنيادي
ضرورتونو نه هم محرومه وې:

" په کور کښې د ساه ډوبۍ يوه فضا وه چې د ټولو ژوند يې
متاثره کړې وه خو د ورو ماشومانو کچه ذهنونه خو لکه د
سپين کاغذ دا حالات په ځان زر رالیکي - د جملې د لونیو او
دجملې په دې کور کښې ډېر محرومي وې - نه ئې بڼه

خوراک، جامه جوړه، نه ئې دارو درمل نصیب وو -- او نه
د دلاور مینه¹³

د ملکي د دوه واده شوي خویندي چې اکثر به د خاوندانو د لاسه وهلي ټکولي
کيډي د هغوی د دغه حالت نقشه داسي وړاندي کوي:

" څه گوري چې دواړه خویندي يې خپلو کښې په سرو
سترگو ژاري او مخامخ ورته خاوندان د قهر سره پرده ناست
، بد بد ورته گوري..¹⁴

" هغي د رڼا لاس په رو غوندي د لوپتي نه پرانستو، لاس يې
د ماتېدو نه بچ شوې وڅو دومره زورلې شوې وه چې
بې اختياره به د رڼا د خولې نه وئ ابي! فرياد اوخته¹⁵

د برېښنا (چې د ښايستو په نامه د چا غټانو خلقو په بيټکونو کښې گډا گاني کوي
او په دغه گټه ځان او مور ساتي او د مور علاج کوي) په حقله:

" د مور نه بغير د هغي هيڅوک هم نه وو - هغي هم لکه د
يوي درنې پېغلې د خپل ژوند او کور تصور کړي وه خو
حالاتو تري نه دا تصور شوکولې وه - وخت د پليټي يوي
کندي ته غورزولي وه او د پليټي دا گټه يې په نا زړه د مور
په علاج لگوله -¹⁶

جمال چې د ښايستو (برېښنا) يو مخلص دوست پاتې شوې وې او د ښايستو د دغه
حالت او ماحول نه ښه خبر وې او هم په دغه اساس د خپلې لور په حق له ډېر
فکر مند وې، ناول نگاري يې حالت داسې ښکاره کړي دے:

"سعيدې! زما لور به تل د ځان سره ساتي دا به د کوره نه
اوباسې - دا به چاته نه ښايې - څوک به دي ته نه
پرېږدي.....سعيدې! زمانه د ډېرو خونو لېوانو
شرمخانو نه ډکه ده - د انسانانو په دي ځنگل کښې ډېر اوږي
تري پرانگان لېوان او شر مخان گرځي - زما لور درنه و
نه خوري، زما لور درنه شوکې نه کړي -¹⁷

دغه شان يوه کونډه بې وزله او بيماره ښځه چې د پېغلې لور حالت ته گوري نو
سah يې په مرئ کښې اونښلي لکه د برېښنا د مور دا حالت:

" نن د هغي د مور رنگ زير تېنېدلې وه...سترگي يې
خري وې، لکه چې د ژوند رڼا گاني تري په کډه تلي وې -

لوري! ماته پته ده چي زما وخت ډېر لنډ دے خو ستا فکر
مي ساه ورکولو ته هم نه پرېږدي - "18

دغه شان په ناول کښي دملکي د ورنډار(شهنشاه نوي ناي) شيريني چي کوم
استحصال روان دے کپري، ناول نگاره يې څه په دي ټکو کښي ښکاره کوي:

"د شهنشاه شپي ورځي ډېري عجيبه وې - د هغه نوي ناي
شيريني به د هغه ټوله شپه انتظار کولو خو شهنشاه يو ځل
هم هغي سره په مينه نژدې شوے نه وه"19

يا دا چي

"خو د شهنشاه ورځي شپي نه بدلېدې - د شيريني غم په
زياتي وه - په لرو ورځو کښي د شيريني وجود اوچ لرگے
شه - خوراک څښاک ترې نه پاتي وه - "20

يا

"د هغه په ذهن به اوس هم د خپلو هلکانو تصويرونه تلل او
رائتل - د هغوي سره تېر وختونه به يې مخکښي ولاړ وو -
د دي غم نه به يې بيا کور کښي د جنگ فضا جوړه کړه -
وهل به بيا د خوارې شيريني نصيب وه - "21

د ناول مرکزي کردار ملکي ته د فيمينيزم په رڼا کښي څېر شو نو اگر چي ملکه
لکه د نورو پښتنو ښځو مجبوره او لاچاره نه ده ښودلي شوي او د هغي هم غټه
وجه دغه بيان شوي چي ورور ورپسي شوي وو او د دغه رور (شهنشاه) په
راتگ نه صرف د جمېلي (مور) ورځي شپي ښي شوي وي نو بل اړخ ته
فاطمې (خور) يې هم د ملکي د نوم اعزاز او مقام گټلی وو -

"دا خو فاطمې لوی کار کړی دی، ورور خو په ځان پسې
فاطمې راوستے دی - زما بهادري لور - زما ملکي -
"22

يا دا چي

"ملکه يوه انقلابي پېغله وه چي ځيني روايات او قدغونو يې
سراسر يو ظلم گڼلو - "23

او د غه شان د شهنشاه د پيدايښ نه پس د ناول تر آخره پوري هغه يوه
مضبوطه پښتنه پېغله ښودلي شوي ده خو اخر انجام يې هم هغه دے کوم چي د
يوې انقلابي ښځې په پښتنه ټولنه کښي کيدے شي- چي د دي خبري سپيناوي
کوي چي اغلي حسينه گل په دي ټولنه کښي ښځه په کوم مقام ليدل غواړي او

هغه په اصل حقيقت کښې په کوم مقام ولاړه ده - لکه چې ښاغلي ساحل يوسفز لیکي:

"د ناول موضوع ژوند وي نو ځکه د ناول نگار د ژوند سره
تړلي فلسفه هم پکښې اهميت اختياروي او کتلې دا شي چې
دی ژوند د کومي زاويې نه گوري يا دی ژوند کوم معيار ته
د راوستو خواهش لري -" ²⁴

دغسې اغلي حسینه گل چې په پښتنه ټولنه کښې د ښځو د ژوند کوم معيار
جوړول غواړي هغه يې د ملکې په کردار کښې لکه د يو رنگين خوب تجويز
کړي - خو چې د راوبښېدو نه پس د حقيقت دنيا ته اوگوري نو:

"وخت او د حالاتو زمکې د ملکې د پاره د تود تبخې شکل
اختيار ولو - هغه په دي زمکه يک يواځې ولاړه وه - په تن
يې جامې هم شلېدلې وې - هغه پښې ابله پښې وه - د سر
وېښته پرې د لېونو غونډې بېر شوي وو - دا وخت د کلي د
ورانو ماشومانو يو لوی لښکر په ملکې پسې تر کوره
رارسيډلې وه --- ليوڼی ده --- لېونی ده لېونی -" ²⁵

غرض دا چې اغلي حسینه گل د دي ناول د لاري په ټولنه کښې د ښځو سره روا
ناروا سلوک په دي غرض رامخې ته کړي دی چې نه صرف د لوستونکيو پام
ورته را اوگر خولې شي بلکې د دغه خرابو نېوکه دي هم اوکړي شي، چې د
سبا ښځه هغسې مجبوره او بي بڼه پاتې نه شي لکه چې نن ده -

حوالي

1. فاطمه حسن، فيمنزم اور هم، وعده کتاب گهر لاهور، ۲۰۰۵، ص ۲
2. سمينه کول، فيمنزم ايک عالمگير تحريک، مشموله انج اور کل، حافظ پريس کراچي، ص ۲۰۰۶، ص ۴۳
3. کلثوم زيب، پښتني ملغلرې، منگل کتاب کور پيښور، ۲۰۲۴، مخ ۱۳۳
4. رشيد احمد، د پښتو ناول په وده کښې د مېرمنو برخه، پښتو اکيډمي
بلوچستان، سنه ۲۰۱۸ء مخ ۱۴
5. هم دغه کتاب مخ ۱۶۱
6. سيده حسینه گل، ملکه، مرکه پبليکشنز مردان، ۲۰۱۱، مخ ۴۴
7. هم دغه کتاب مخ ۱۹
8. هم دغه کتاب مخ ۲۷

9. ہم دغہ کتاب مخ ۳۴
10. ہم دغہ کتاب مخ ۲۹
11. ہم دغہ کتاب مخ ۵۵-۵۴
12. ہم دغہ کتاب مخ ۲۹
13. ہم دغہ کتاب مخ ۳۰-۲۹
14. ہم دغہ کتاب مخ ۹۲
15. ہم دغہ کتاب مخ ۹۲
16. ہم دغہ کتاب مخ ۱۴۴-۱۴۳
17. ہم دغہ کتاب مخ ۱۵۳
18. ہم دغہ کتاب مخ ۱۶۲
19. ہم دغہ کتاب مخ ۱۶۵
20. ہم دغہ کتاب مخ ۱۶۷
21. ہم دغہ کتاب مخ ۱۸۷
22. ہم دغہ کتاب مخ ۸۷
23. ہم دغہ کتاب مخ ۹۶
24. ہم دغہ کتاب مخ ۸
25. ہم دغہ کتاب مخ ۱۹۹